

ערבית

אוצר החכמה

אלבחר פכאן אי מוציע זכל אליה
עצה וסמה אלהארב פאנרכ
روحיה פי אלבחר: [ס] بعد דאלך
דבלו בני אסראל עלי בית אלמקדש
ובנו אלתיהם אלטפתחה וטהרו
אלקדס טן אלקטלא. ומן תיך
אלנגאסאט: [טו] וטלכו ד'הן
זית מאחר לאשעאל אלסרג פלט
יגדו אלא ברנייה ואחדה מתחומה
בכאתם אלאטמס אלכאביר טן וקט
שומאל אלنبي פעלמו אנהא מאחרה:
[פנ] פכאן פיהא מקדר מא
ישעל מנה יומא ואחדא ואלב
אלדי אסקן אסמה הנאך געל
פיהא אלברכה פאשעלן טינה ח'
איים: [פנ] פלאלאך תיבתו
בני חשמונאי הדא אלתבתיה
ואידי הדא אלתאייד ורסמו הדוי
אלרסמ (כה) ובני אסראל אנמעין
בעדיהם: [ס] ליערפו בני אסראל אין יעתלו הדא אליאם

הוספות

79 בבית המדרש: דהוה עלייל. 80 שם:
בני חשמונאי. 81 שם נוסף: תרעין
מפרין וסגורו תרעטה, ודכיאו בית מקדשה.
82 שם: אנגריטה. 83 שם ד': מיניה.
84 בבית המדרש: בני חשמונאי קימא
ותקיפו אמרא ורשמו ובני ישראל עמהון כחدا.

בשירתה (שומאל א, ב, ד): קשת גברים חתים ונכסלים ארו חיל, קשתה גברים יווני מתברון
ובבית חשמונאי הדוֹן חלשין יתגבז להוֹן נסין וגבוֹן, שוה בעין נבוֹה לעתיד על בית
חסומוני שמצוֹר פר שמן חתום בחותמו של כהן גודל מימי שומאל הנביא, ודוע וביזטר
לשבת שנייה של אגונקה מר' מנחם ביר' מכיד כתוב: חפשו ומצאו בשיתין פר שיש בטמן, ולא נודע
מקורו על זה שמצוֹר בה שיתין, ולפי האמור מה שהיה מימי שומאל הנביא יתבן שבעת שכרת
דוד את השיתין (סוכה נג' ב) טמן שמה שיתה שם לעת הצור. (כה) מזה נראה
שהיה נסתהתו ורשמו גוֹן רשםו ועין במבוֹא.

ארמית

דייתי⁷⁹ טרדין בית ואטראין
ליה עריְקָא עריְקָא ורמא בנפשיה
ליימא (כט): [ס] בתר דנה עאלו בני
ישראל⁸⁰ לביְתָ מִקְדָּשָׁא וּבְנָוָתָר
תְּרֵיעָא⁸¹ ודכיאו בית מקדשא טן
קטייליא⁸² ומן סאובטא: [טו] ובעו
שחה⁸³ דזיתא דכיא לאללקא
בוציניא⁸⁴ ולא אשכחו אלא צלוחית
חדא דהוֹת חתימה בעזקת כהנא
רבעא מיטי שומאל נביְא (כד) וידעו
דחייא⁸⁵ דכיא: [פנ] באדלקות יומא
חדא הוֹה ביה ואלהא שמיא די
שכין שמייה תמן ייחב בה ברכתא
וזאיליקו נר⁸⁶ תמניא יומין: [פנ] על
כן קיימו בני חשמונאי הדין קיימת
זאיסבו הדין אסרא אינון ובני ישראל
כולחון: [פנ] להודעה לבני
ישראל⁸⁷ למעבד הדין תמניא
בעדיהם: [ס] ליערפו בני אסראל אין יעתלו הדא אליאם

הערות

(כט) סיום זה: ורמא בנפשיה ליימא ליתא
שם. (כד) שם ליתא: מיטי שומאל
גביא, וכן בגמרא שבת כא א: מגלה
תענית פרק ט איתא רק: בחותמו של
כהן גדול. ויפה העיר חכם אחד כי להאגודה
פה "מיטי שומאל נביְא" מתאים יפה האמור
בתרגום יונתן על דברי חנה הנביאה אם שמוֹאַ

בשירתה (שומאל א, ב, ד): קשת גברים חתים ונכסלים ארו חיל, קשתה גברים יווני מתברון
ובבית חשמונאי הדוֹן חלשין יתגבז להוֹן נסין וגבוֹן, שוה בעין נבוֹה לעתיד על בית
חסומוני שמצוֹר פר שמן חתום בחותמו של כהן גודל מימי שומאל הנביא, ודוע וביזטר
לשבת שנייה של אגונקה מר' מנחם ביר' מכיד כתוב: חפשו ומצאו בשיתין פר שיש בטמן, ולא נודע
מקורו על זה שמצוֹר בה שיתין, ולפי האמור מה היה מימי שומאל הנביא יתבן שבעת שכרת
דוד את השיתין (סוכה נג' ב) טמן שמה שיתה שם לעת הצור. (כה) מזה נראה
שהיה נסתהתו ורשמו גוֹן רשםו ועין במבוֹא.